

Ό,τι είναι κρυφό φανερώνεται († Μητροπ. Αντωνίου Μπλούμ)

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Παρακάτω τό Εύαγγέλιο αναφέρει τό έξης: «Δέν υπάρχει τίποτε κρυφό πού δέν θά γίνει, φανερό ούτε μυστικό πού δέν θά φανερωθεί» (Μάρκ. 4, 22). Μέ μία πρώτη ματιά, τούτος ὁ λόγος μοιάζει δύσκολος. Ποιά είναι άραγε ἡ σημασία του; Ξαναδιαβάζοντας τόν λόγο πού άναφέρεται στόν προηγούμενο στίχο σχετικά μέ τό λυχνάρι («δέν πρέπει νά μεταφέρουν τό λυχνάρι γιά νά τό τοποθετήσουν πάνω στό λυχνοστάτη;») είναι δυνατόν νά τόν ερμηνεύσου-με ώς έξης: νωρίτερα ἡ ἀργότερα θά έμφανιστεῖ κάτι θετικό ἡ αρνητικό γιά την ψυχή σου, τή συνείδησή σου, τή σάρκα σου. Κάποιος πού κρυ-φά έχει ένδωσει σ' ἑνα σαρκικό πάθος γίνεται ἄλλος ἀνθρωπος, οί δικοί του δέν είναι δυνατόν νά παραμείνουν ἀπαθεῖς στόν χαρακτήρα αὐτοῦ του ανθρώπου οποίος κι αν είναι: ἡ θ' απομα-κρυνθούν από αυτόν μέ αποστροφή ἡ θά ύποκύ- ψουν στη γοητεία. Τό ίδιο επαναλαμβάνεται καί μέ κάποιον πού έχει φτάσει σέ ψηλά επίπεδα πνευματικής ζωής. Είναι δυνατόν νά παραμένει σιωπηλός, όπως καί είναι δυνατόν νά σημειώνε-ται μέσα του τόσο μεγάλη ἀλλαγή πού νά γίνεται αισθητή ἀπό τό περιβάλλον του. Στίς έπαφές μαζί του. οί ἀνθρωποι βλέπουν, νιώθουν, προαι-σθάνονται ὅτι έχουν νά κάνουν μέ κάποιον πού ξεφεύγει ἀπό τό συνηθισμένο. Θυμάμαι κάποιο λόγο τού πνευματικού πατέρα μου: κανένας δέν μπορεί νά μεταρσιωθεί καί νά φτάσει στόν ούρα- νό, δηλαδή στή Βασιλεία τού Θεού, αν δέν έχει δει κατάματα ἡ κατά πρόσωπο ἔστω καί ἐναν ἀνθρωπο πού ν'

άκτινοβολεῖ τήν αιώνια ζωή. Οἱ ἀνθρωποι πού συγκεντρώνονταν γύρω ἀπό τὸν ἄγιο Σεραφείμ τού Σάρωφ.γύρω ἀπό τὸν ἄγιο Σέργιο τού Ραντονέζ, καὶ γενικά γύρω ἀπό ἄγι-ους ἀνθρώπους, ἡ καὶ ἀπλούστερα γύρω ἀπό ἀνθρώπους πιό συνηθισμένους πού όμως ζούσαν ἐντονη πνευματική ζωή, ἀποδείκνυαν τό πολύ ἐντονο αίσθημα ότι τούτη ἡ ζωή ἀληθινά ύπαρχει.

Ἄς γνωρίζετε λοιπόν καλά ότι δεν ύπαρχει τίπο-τε κρυφό πού δεν θά ἔρθει στό φως τῆς μέρας. Δέν υπάρχουν κρυφά αμαρτήματα, κρυφά ψέμα-τα στό εσωτερικό τού ανθρώπου, πού δέν ἔκδη- λώνονται ούτε διαδίδονται στους υπολοίπους, ὅπως μεταδίδεται καὶ μία θανατηφόρος επιδη-μία. Νωρίτερα ἡ αργότερα τό καθετί θά λάμψει τή μεγάλη ήμέρα. Ασφαλώς ἡ πείρα σάς τό ἔχει διδάξει.

Γιά μία ακόμη φορά, ὁ Χριστός στό σημείο αύτό μάς καλεῖ σ' επιφυλακή :«Ἄςτ'ακούει, αυτά όποιος εχει αυτιά γιά ν' ἀκούει». Ακούστε 6,τι σάς λέω, προσέξτε, γιατί μπορεί νά οδηγήσετε στή σωτηρία όπως ἔπίσης καὶ νά προκαλέσετε τήν ἀπώλεια τών πιό κοντινών ανθρώπων σας,όχι μόνο μέ τίς πράξεις σας, όχι μόνο μέ τά λόγια σας, ἀλλά μέ τή γενικότερη παρουσία σας ώς προσώπων.

(Antony Bloom, Συνάντηση με το ζωντανό Θεό, εκδ. Εν πλω, σ. 268-270)